

1. ஊடுபடுத்தல் ஊடுபடுத்தல்

- ஊடுபடுத்தல் ஊடுபடுத்தல் -

பருவத் திலிருந்து விலகிய நதிக் கரையில்
 கடலைப் பார்வையிடுவது
 கர்ப்பத் திலிருக்கும் கண்கள்
 ...எல்லாப் புகழைப்படங்களும்
 மனித உடலுக்குப் பின்னால்
 கடலை உறையவைக்கும்போது
 காலத் திலிருந்து பிரிந்துபோவது
 யாதர் கதர் மமாகிறது
 மீண்டும் பருவத்தின் வாசலுக்கு
 உணவின்கட்டுதல்க்கிச் செல்கிறது
 ஒரு உஞ்சலிருத்தி
 அது பல துலககாதது
 ஈரத்துணிகளை உலர்த்துவது
 கோடையில் நரதைத்
 நினவைகளிலிருந்து ஒரு மொட்டை
 அது மலரும் மட்டும்
 உற்று நோக்கி
 கர்ப்பவாசக கண்கள் போல
 உறங்கிவிடுவது
 இப்படித்தான் பிறக்கும் போதே
 பிரபஞ்சத்தினிடான பிரிவும் நரேகிறது

2. ஊடுபடுத்தல் ஊடுபடுத்தல்

- 00000000000000 0000000000000000 -

மஞ்சட் பஃகாடுகளில் பஃத்த மப்பில்
கிழக்கிலிருந்து கொழும்புக்கு
இந்தப் பிரிவுப் பயணம்
...மழை பெய்து ஓய்ந்து
நான் மனசார இழைப்பாறிய கொஞ்சக் காலம்
வாழ்வு கொடுத்து ஊர்
உன்னபைப் பிரிந்து கொண்டிருக்கிறேன்

இந்தப் பயணம் தருகிற போதனை
எழுதச் சொல்கிறது
இழந்த வாழ்வையும் வாழ்வின் கவிதையையும்
கவிதையின் போதனையையும்
எழுதச் சொல்கிறது
பிரிவில் பஃக்கிற ஒரு துயரம் இதில் இல்லலை
வெண்மணல் கொடுக்கிற நதியும்
காட்களும் கபட
என்னோடு தொடர்ந்து வருகிறது

மீண்டும் மீண்டும் நகரங்களை நோக்கிப் போனாலும்
நகரங்களை அவாவிய என் கனவுகள் போயிற்று
நகர வாழ்வும் போயிற்று
அழிந்துபோன நாகரிகங்களைப் போல
அந்த வாழ்வு அப்படியே இருப்பினும்
அங்கிருந்துபோது எனக்கு எழுத முடியவில்லை
மனசார வாழ்வும் கிடகை கவில்லை

(1996) நன்றி: 'எப்போதாவது ஒருநாள்'
தாமரசைச் சிலேவி பதிப்பகம்

---

3. 000000

- 00000000 0000000000

அவர்கள் பசீகக் கொண்டிருந்தார்கள்
நான் களதைத் தெரிந்த என உடல் பற்றி

என்ன அவர்கள் சரேப் பதுமில்லை
நான் பாறையாகக் கிடப்பதில்
அவர்களுக்கு உடன்பாடில்லை ஆதலால்.

இரவும் நிலவும் அவர்களுக்குப் போல்
...என்ன வயப்படுத துவதில்லை
சுனியக் காரணின் மந்திரத்தில் மயங்கி
கீ ஸாவில் அடபட்ட ஆவியாக
இருள் சிழந்த குகைகளுக்கள்
நான் கட்டுணவில்லையென அவர்களுக்கு
என்னோடு கோபம்

அவர்களது கம்பளம் எனது
வழியின் இயல்பை மாற்றிவிடக் கூடாதென்ற
என்கவனத்தை ஏற்கிறார்கள் இல்லை
புறக் காரணிகளின் ஓங்கி வளர்ந்திட முடியுமாவென
சவாலிடும்வர்களை நரோக எதிர்கொள்வதே என விருப்பம்

என் மாயச் சிறகுகளைக் கண்டவர்கள் பிரமிக்கிறார்கள்
சற்றேனும் சாயமற்ற என வார்த்தைகள்
வாலற்ற நாகமென அவர்களைச் சூற்றிக் கொள்வதிலிருந்து
தப்பிக் கமுடியாது தடும்பாறுகிறார்கள்

மீண்டும்பொரு முறை என்னசைச் சதெகுகுகிறேன்
முன்னரை விடவும் கர்மயைடந்த
என்கைக் காணுகிறேன்.

Written by administrator

Friday, 07 December 2012 23:58 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:05

என் உடல்
நான் களைந்தறிந்த இடத்திலயே கிடக்கிறது
உடலதைத் தளுவிக் கொள்ளும்
பரோவலை மீ ண்டும் தவிர்க்கிறேன்
கீ ஸாவில் அடபட்ட ஆவியாக
மாற எனக் குச் சம மதமில்லை ஆதலால் .

---

4. 0000000000000000 0000000000000000 ....

0000 00000000 : 00000000 0000000000
00000000 000 00000000 : 0000
0000000000 00000 : 000 .00000000

அன்றைய ஊந்சென்ஸ்கி (1933 - 2010) , முக்கியமான ரஷ்யக் கவிஞராக
மதிக் கப்படலுகிறார் . ஆரம்பத்தில் ஓவியத்திலும்

கட்டக் கலையிலும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார் ; பின்னர் அவரது ஈடுபாடு கவிதைத்
துறையாகவிருந்தது . நோபல் பரிசுபற்ற 'போரிஸ்

பாஸ்டர்நெக்'குடனான தொடர்பு, இளமையில் அவரை வளப்படுத்தி
இருக்கிறது. ஈழத்தின் முக்கிய கவிஞரான ஒருவரான
சண்முகம் சிவலிங்கம் - சசி என்ற பன்னாட்டுப்பெரியில் - மொழிபெயர்த்த இக்கவிதை,
மருதமுனை 'அல்மனார் மகா வித்தியாலய'

வெளியீட்டான 'கலங்கரை' இதழில் வெளியானது.

புறப்படும் வளை,

Written by administrator

Friday, 07 December 2012 23:58 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:05

புகையிரதத்தின் சன்னலின் ஊடாக
வெளியே சாய்கிறனே
இன்னும் மழை.

கோடகை காலமே, உனக்குக் 'கூட்பை',
நான் போக வேண்டும்,
எனக்குப் பின் உள்ள
இழுவைச் சன்னலில்
ஆணி அபிக்கிறார்,
ஆகட்டும்,
நான் போக வேண்டும்.

எனது காட்கள் வெறிதாய் உள்ளன.
- மகிழ்ச்சியற்ற வறிய வெளிகள்.
உதிர் இனி ஓர் இலையும் இல்லலை -
இசைபோன வறும் எக்கோடியன்
உறையினைப் போல (வெறிதாய் உள்ளது).

நாமும் வறும்மைதான்.
நமது காலமும்,
ஆம் எனும்போது அகல இருக்கிறோம்,
தாயிடமிருந்து தனிக்க இருக்கிறோம் ;
பண்ணிடமிருந்து பிரிய இருக்கிறோம்.
என்றும் உள்ள இருப்பின் விதிப்புகள் .....

நிறம் மிகுந்திருந்த வனத்தை நின்கைக்கிறனே
நன்றி அதற்கு,

நாம் அங்கு கப்பி
எங்கும் அலைந்து திரிந்தோம்.
இடம்புதர் மடேபிலும், ஆற்றங்கரையிலும் -
நீ உனது
நாயினகை கழுத்து நாரினால் இழுத்தாய்.
என்ன முரட்டை ஆன்மா அது!
எனினும்,
அதற்கும் நன்றி, ஆகட்டும்.

Written by administrator

Friday, 07 December 2012 23:58 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:05

ஆமாம் ,
பழைய நினைவுகளில் பவனி வருகிறனே .
இலயைுதிர் காலமே,
என்னை எனக்கு
நினைவு படுத்தினாய் , நினக்கும் நன்றி ....

நீ இய்ப்போது நீ நங்கப் போகிறாய் .
வதேனயால் , என் வறெுமயை நிரப்பி
போகிறாய் - எங்கோ புறப்படும் ரயில்போல் .
நாங்கள் பிரிகிறோம் ,
ஓராவர் உள்ளிருந்து மற்றவர் போகிறோம் .
நானும் என்தாயும் பிரிந்ததைப் போல
நீ யும் நானும் பிரிய இருக்கிறோம் .
பக்கமாய் உள்ளாய் ,
எனினும் பலகாதம் !
வார்த்தையில் புரியா வணாந்திரத்திரம் !

நறேற்றுப்போல் நாளை நிகழும் .
நினது
பாங்கிலும் ஒரு சனபிஸி வருவாள் .
எனது
சாங்கத்திலும் ஆங்கோர் சசி திகழ்வான் .
நண்பர்களும் ,
அவர்தம் நண்பிகளும்
எங்கள் இடத்தை மீண்டும் எடுப்பர் .
அல்லது வறெும் புல் எனினும் அங்கு
சில் என்று மொய்க்கும்
சிறு சுவடும் அற்று
நாங்கள் தொலையோம் .
நம்மைப் பிரதி
ஈடும் செய்ய எதுவோ விளையும
வறெறிடங்களை இயற்கை விடுவதில்லை .

இலயைுதிர் மரங்களே,
இனி ஒரு கோபித்
தளிர்கள் உம்மைத் தாலாட்டும் .
நன்றி,
இடவைஎளி என்றும் இரா .
ஏன் கவலை ?
விடும் .

Written by administrator

Friday, 07 December 2012 23:58 - Last Updated Saturday, 08 December 2012 00:05

ஆம், இயற்கை விதியின் வலியை
உணர்ந்தனம், நன்றி.
எனினும்
அதோ, அதோ
திடலலொம், வளியலொம், வகேமாய்
ரயிலின் வருகையில்,
சிதறும் சிவப்புச் சிலபைலோல
ஓரு பணை ஓடுகிறாள் ....
உதவாக!

நன்றி : கலங்கரணை, கார்த்திகை 1977